

CSAPÓ ENDRE (AUSZTRÁLIA)

TERMESZEK EURÓPÁJA

Mielőtt a tárgyra térnénk, tegyünk egy megállapítást: a többpártrendszerre való áttérés alkalmával két minta állt a kibontakozó magyar politikai élet előtt. Az egyik az 1945–47 közötti politikai pártok, a másik a jelenlegi nyugat-európai politikai pártok mintája. Az előbbi csoportból már csak a Kiszgazdapárt tudott bentmaradni a törvényhozási házában. A MIÉP kivételével a többi mai parlamenti párt többé-kevésbé a nyugateurópai mintát követi. A 45–47-es időszakban nyíltan nemzeti érdekeket képviselő pártokat nem engedélyeztek a megszálló hatóságok. A nemzeti érzésük akkor a Kiszgazdapártra és a Demokrata Néppártra szavaztak. A mai Országgyűlés „nyugatos” pártjai két, – ma már – élesen szemben álló oldalt képviselnek: MSZP-SZDSZ és FIDESZ-MDF.

A mai szembenállásnak tegnapi okai vannak. Ennek érzéltetésére szolgálhat Antall József tájékoztatója 1990 február 28-án a Konrád Adenauer Alapítvány által Bonnban rendezett kollokviumok egyikén, tehát még a március 25-i választások előtt, amikor még nem tudhatta hogy ő lesz a miniszterelnök. Már maga az a tény, hogy a magyarországi rendszerváltás egyik – és még sok más – szereplője nyugati politikai társaságokban forgott abban az időben, nemcsak a nyugatiak érdeklődését mutatja, de részvételét is a magyar politika alakulásában. Antall tájékoztatójának egy része így szólt:

„Két nagyobb ellenzéki csoportosulást lehet megkülönböztetni: az egyik csoport elődei a 70-es években kezdett szamizdat folyóiratok kiadói. Egyik vezetőjük a filozófus Kis János volt. Ez a politikai csoport a 70-es évek végén alakult. Egy nagy része ezeknek az embereknek kapcsolatokat tartott fenn nyugati baloldali orientáltságú csoportosulásokkal. E csoport sok tagja korábban a kommunista párt tagja volt, a jelenlegi ügyvivő Kis János is 1973-ig kommunista párttag volt. Mások Maoval vagy Che Guevarával rokonszenveztek. Ez a politikai csoport a Kádár-rendszer ellenzékiévé vált és álláspontját szamizdat folyóiratokban publikálta. Néhányuk a Lukács-iskolához és más baloldali orientáltságú szociológiai iskolához tartozott. Én ezt a politikai csoportot »középbal«-nak nevezném. A másik ellenzéki csoport inkább egy írói körből származik, akiket elsősorban az ország államhatárain kívül élő magyar kisebbség sorsa érdekelt... 1987-ben alakult meg a Magyar Demokrata Fórum. Az összejövetel Lakitelken, egy alföldi faluban volt. A második összejövetelen, 1989 szeptemberében a Demokrata Fórum párttá alakult... A Magyar Demokrata Fórum Európa néppártjaihoz tartozónak tekinti magát. Az a célunk, hogy felvegyenek bennünket az európai néppártok és kereszténydemokrata pártok csúcsszervezeteibe... A Szabad Demokraták Szövetsége ügyvezetője, Kis János kijelentette Párizsban, hogy pártja a magyar politikában azt a szerepet kívánja betölteni, amit Nyugat-Európában a szocialista és a szociáldemokrata pártok töltenek be.”

Régi elvtársak

Antall József előadásából is kitűnik, hogy eleve adva volt már jóval a rendszerváltoztatás előtt egyfajta politikai szövetség a Nyugat, főleg francia baloldal és a magyarországi bolsevisták, reformkommunisták, szamizdatos „ellenzékiek” között. Érthető, hogy a rendszerváltoztató időszakban színre lépő nemzeti érzésű írók, értelmiségiek politikai alakulatai, elsősorban a Magyar Demokrata Fórum, igyekeztek világnézeti rokon szervezetekkel kapcsolatot teremteni Nyugat-Európában.

Ami a nyugat-európai szocialista pártok összefogó szervezeteit illeti, azok magyarországi vonatkozásainak megismerésére még régebbre kell visszamenni. A trianoni döntés eredetének vizsgálatai során elhanyagolják a döntést meghozó nagyhatalmak belpolitikai helyzetét, pontosan annak megvizsgálása, milyen mértékben egységesült a döntés Magyarország felosztására annak következtében, hogy Fanciaországban, Angliában és az Egyesült Államokban Szocialista-, illetve Labour-, illetve Demokrata-párt került döntő többségre a törvényhozásban és került kormányhatalomra. Ez az a baloldali szocialista vonulat, amely később szövetségese lesz a spanyol polgárháború kommunistáinak és természetesen a Szovjetunióknak. (Csak zárójelben említem Amerika szerepét, amelyről az a vélemény magyar körökben, hogy távol tartotta magát a trianoni döntéstől. Gratz Gusztáv írja a *Forradalmak kora* című munkájában: „Azért még a béketárgyalások időpontjában is voltak az antant körében hívei Ausztria-Magyarország fenntartásának. Különösen Franciaországban voltak sokan ezen az állásponton, ám ezek az újabb álláspontjához mereven ragaszkodó, doktrinér és saját bevallása szerint önféjű és makacs Wilson elnökkel szemben nem tudtak érvényesülni. Ezt Danielou francia képviselő, aki a párizsi kamarában a trianoni szerződés előadójaként szerepelt, nyíltan elismeri.) Amerika, Wilson pártjának bukása után visszavonult európai véres kalandjából, de nem tett jót semmit, hogy egy évtizedes normális viselkedés után 1933-ban, a baloldaliak hatalomra kerülésével meginduljon a szovjetbarát politika még véresebb útján.

Azt a leegyszerűsített képletet, ami szerint a kommunizmus bukásával megszűnt a baloldali veszély, el kell felejteni. A baloldalt nem Moszkvában találták ki, csak mert nyugatról haladva minden politikai irányzat mind erősebben szélsőséges, az angol liberális szocialista fintorogva ül a borzas orosz kommunista mellé. De a zenekar így egységes.

A politikai fogalmakkal mindig baj van, attól függően hogy ki használja és attól is hogy mely országról van szó. Leegyszerűsítve a »nemzetközi« a »baloldali«. A globális nagytőkének sikerült legtökéletesebben megvalósítani a nemzetköziséget, ebbéli kötelezettségének a Szovjetunió nem tudott eleget tenni, minden szláv államban nemzeti kommunizmus jött létre, nemszláv államokban pedig bolsevista terroruralom. A nyugati országokban nincs nagy különbség a politikai pártok között, egyik baloldali, a másik baloldaliabb”.

Magyarországtól is ezt várják el, csak hogy nálunk a baloldaliság otromba fertőibe történt erőszakos beoltások elenszerűen termelnek, amit balszaknyelven reakciónak neveznek. Olvasom, hogy: „Amikor 1990-ben az Antall József által vezetett jobbközép kormánykoalíció átvette az ország kormányzását, magától értendő szövetségként fordult a Németországban kormányzó jobbközép pártok felé.

Csatló. Levente: *Jelenség I.* (monotípiá, 2000.)

Az első hideg zuhany akkor érte az MDF politikusait, amikor Németország a keletnémet menekültek kiengedéseért a korábbi külügyminiszternek, Horn Gyulának a Német Szövetségi Köztársaság legmagasabb kitüntetését adta. Antall Józsefnek tudomásul kellett vennie, hogy Horn Gyula kitüntetése tulajdonképpen a kommunista utódpártnak, az MSZP-nek szólt, mintegy jelezve, hogy a német jobboldali pártok a legnagyobb elismeréssel viseltetnek a magyarországi kommunista uralom kiszolgálói iránt.

Mindez

nem véletlen, hanem a társadalom manipulálásának eredménye. Az európai szélsőbal nyomul előre, hogy meghatározó ereje legyen az egyesülő Európának. Már ott tartanak, hogy beleszólnak a tagállamok belügyeibe, ott a velük nem elvtársi viszonyt tartó politikai pártokat nemzetközi összefogással le akarják szorítani. Ez történt az év elején az Osztrák Szabadságpárttal, amikor a választások során annyira megerősödött, hogy a részvételével létrejött új kormánykoalíció kiűtötte a már túl sokáig uralkodó szocialista kormányt. Ettől zajgott a világ. Dühös kifakadásra vetemedt Nicole Fontaine, az Európai Parlament elnöke (Haider

osztrák pártjának részvétele a hatalomban egy EU tagállamban nem tűrhető el), Jacques Chirac francia elnök és még sokan mások, köztük Hillary Clinton elnök-né, hasonló szöveggel. Az osztrákok fűtyültek rá, megalakult a kormány a Szabadságpárt részvételével. Volt erre nácizás, fasisztázás, rasszistázás bőven, világszerte, még a pesti sajtóban is.

Orbán Viktor is megkapta a magáét, hogy felszólításra sem volt hajlandó csatlakozni a károgókhoz és elítélni a szörnyűséget, hogy egy nekik nem tetsző, egyébként demokratikusan megválasztott politikai párt részt vesz az osztrák kormányban. A párt vezetőjének, Jörg Haidernek az volt a bűne, hogy kijelentette: Ausztriának elege van az országba beözönlő internacionalista menekültekből és bűnözőkből, ez a föld az osztrák emberek hazája, nem pedig menekültszálló, főképpen nem Chicago. Ezen kívül elégük van a multcégek gát lástalan terjeszkedéséből is, megfojtják a hazai ipart és kereskedelmet, földönfutóvá teszik Ausztria átlagemberét. Az osztrák nép nem rezelt be, Haider pártja még népszerűbb lett azóta.

A baloldali zajongásra és zsarolásra 14 állam elfogadta a bojkottra a felhívást, immár háromnegyed éve nem tárgyalnak Ausztriával. Végül is rájöttek, hogy ez a kekeckedés nem vezet semmire, elküldtek három jeles férfiút, nézzék már meg, hogy is működik a náciizmus az osztrák kormányban. Nemzetközileg elismert, elfogulatlan és megbízható politikusokat kértek fel arra, hogy elemezzék az osztrák belpolitikai helyzetet. Ebben a kiküldetésben benne volt az is, hogy elfogadják a három (napkeleti) bölcs helyzetjelentését. Az is benne volt – bár arra nyilván nem számítottak –, hogy a jelen-

tés nem olyan lesz, mint amit vártak, hogy a jelentés leforrázza és nevetségessé teszi őket. Ez történt.

Így szól az újsághír: „Most, hogy az európai bölcsök jelentése napvilágot látott, s hogy utána az EU feloldotta Bécs elleni szankcióit, az uniós politika ismét működési zavarokat mutat. A tagországok egy része az Ausztriát sújtó – s csak a tizennégy állam, nem pedig az unió egészének szintjén felvállalt – szankciók azonnali feloldása mellett érvelt. Mások – elsősorban Franciaország és Belgium – meglehetősen csodálottsággal fogadták a jelentést, hiszen az a jelenlegi osztrák kormánypolitikát nemcsak elfogadhatónak, hanem a kisebbségi kérdések terén egyenesen jobbnak mondta ki az unió számos országának hasonló politikájánál. A jelentés ráadásul nem minősítette sem „fasisztának”, sem „fasisztoidnak”, de még csak „szélsőségesnek” sem az Osztrák Szabadságpártot (FPÖ), holott korábban Jörg Haider fasisztaként vagy náciiként való bemutatása már-már közhelyszámba ment a baloldali megnyilatkozásokban.” Egy szélsőbaloldali akció összeomlott. Nem sikerült példátartat alkotni jövőbeli manipulációkhoz, amikor már elég lett volna rámutatni egy országra vádlón és ítélkezõn:

haideri útra tért, sárokba, kukoricára! Az Internacionális Internacionálé nevében! Nos, ennek most befellegzett,

Bécsből

érkezett tudósítás szerint elégedetten állapította meg a „bölcsek” jelentésével kapcsolatban Wolfgang Schüssel osztrák kancellár, hogy a dokumentum értelmében az Osztrák Szabadságpárt (FPÖ) olyan tömörülés, amellyel lehet felelősségteljes kormánypolitikát folytatni. Egyúttal az osztrák demokratikus kultúra szemszögéből óriási esélynek nevezte, hogy a Haider-féle szabadságpártiak már nem alapvetően egy ellenzéki tömörülés képviselőiként jelennek meg. A miniszterelnök, miközben megvédte a kabinet egyetlen név szerint is elmarasztalt tagját (az igazságügy-minisztert, Haider egykori ügyvédjét), hozzátette: a „tizen-négyeknek” most a jövő hónap közepéig esedékes csúcsig van idejük, hogy kikecmeregjenek a zsákutcából, amelybe saját magukat manőverezték.

Jörg Haider, az FPÖ volt vezetője a Kronen Zeitungban úgy nyilatkozott: a „három bölcsek” jelentése lehetővé teszi, hogy megszüntessék az Ausztriával szemben alkalmazott példátlan bánásmódot.

A politikus egyben a francia elnök Waterloójának nevezte a történeteket, mivel éppen a franciák mutatkoztak a szankciók éllavasainak. Egyben hangoztatta, hogy megszívleli a kritikát, bár szerinte az FPÖ-n belül igazából nincsen kifogásolnivaló, majd arról beszélt, hogy mutassanak neki egy országot, amelyben minden működik és mindenki mindent helyesen csinál. Kifejtette egyúttal, hogy itt lenne az ideje kalapot emelni Ausztria előtt, és bocsánatot kérni tőle. Mely pártok és kik ezek, akik hajszát indítottak a demokratikusan megválasztott Osztrák Szabadságpárt ellen? Azok a pártok és sok esetben személyesen is azok, amelyeknek és akiknek nagy részük volt abban, hogy a Szovjetunió gyarmatosíthatta hazánkat, hogy elfogadtak olyan politikai helyzetet Közép-Európában, amelyben a szovjet megszálló erők a nemzetközi szerződés ellenére a békeszerződést követő 90 nap elteltével sem távoztak, amely pártok és politikusok elfogadták a Varsói Szerződést, amely pártok és politikusok megtagadták a magyar szabadságharc támogatását, amely pártok és politikusok a szabadságharcot követő rövid időn belül elismerték a hazaáruló szovjet ágens Kádárt és kormányát Magyarország legális képviselőjének és így tovább. Szóval Európa árulói, természetei.

A magyar parlamenti pártok örömmel veszik tudomásul a „bölcsek” azon javaslatát, hogy az Európai Unió oldja fel az Ausztria elleni szankciókat – írják a budapesti lapok. A magyar kormány üdvözlöi a bölcsek tanácsának ajánlását, amely teljes mértékben egybeesik az Orbán-kabinet álláspontjával – fejtette ki a *Magyar Nemzet*nek Németh Zsolt külügyi államtitkár. A politikus úgy véli, hogy a jelentés visszaigazolja a magyar diplomácia álláspontját, miszerint a konkrét politikai intézkedések alapján kell megítélni a kormányt. Az elmúlt időszak tapasztalatai pedig Ausztriára vonatkozóan számára megnyugtatóak – fűzte hozzá a Fidesz alelnöke.

A külügyi vezető hangsúlyozta: a magyar kormány egyetértett az Európai Unió által felkért „bölcsek” javaslatában megfogalmazott állásponttal, hiszen Budapest már az elmúlt hónapok során azt a politikát követte, amely a mostani lépéshez vezetett. Németh Zsolt kiemelte, hogy Magyarország aggodalommal figyelte és figyeli az osztrák Szabadság Párt politikáját, megnyilvánulásait. Minden politikai erőt csakis a cselekedetei alapján lehet megítélni.

Egyetérthetünk

Wiesner Gábor egyetemi tanár fejtegetésével: – Hogyan értsük e fenyegetőzést azok részéről, akik a magyar forradalom véres letörésében aktívan részt vállaló politikusokkal mosolyogva paroláztak, és mind a mai napig oly személyeket tüntetnek ki támogatásukkal, akik bizonyíthatóan vétkesek emberiség ellen elkövetett bűncselekményekben? Mindez valóban azt mutatja, hogy az Európai Unió működése sürgős és alapos reformokra szorul: olyan reformokra, amelyek biztosítják a méltányosságot és a jogszerűséget a kisebb és gyöngébb tagállamokat illetően is, és amelyek megakadályozzák azt, hogy az unió kalandor hajlamú politikai csoportok eszközévé silányodjék. Valóban úgy tűnik, hogy Magyarországnak csak olyan unióhoz lenne érdemes csatlakoznia, amelyben garanciák léteznek arra nézve, hogy a kisebb tagországok nem válnak bármikor felhasználható és eldobható játékszerévé az erősebbek akaratának.

Tapasztaltuk, amit Wiesner Gábor mond: – Idehaza még nyugati kollégáikénál is durvább az eljárásuk. Olyan közírók, mint például **Eörsi István**, nemcsak hogy a Haider-féle pártot minősítették „nácinak”, hanem a magyar jobboldal kimért, visszafogott és világos értékelvű pártját, a Fideszt is. Ha azonban még az FPÖ sem minősíthető sem fasisztának, sem fasisztoidnak, de még csak szélsőségesnek sem, akkor a Fidesz-Magyar Polgári Párt – ha e közírók logikai készsége még minimálisan is épnek tekinthető – soha többé nem vádolható ily igaztalan szavakkal. De nem csak a Fideszről állítható ez. Feltehető, hogy egy hasonló vizsgálat a MIÉP esetében sem találna megalapozottnak a „fasiszta” vagy a „fasisztoid” jelző használatát. Talán okkal és joggal nevezné a MIÉP-et is jobboldali populistának – mint az FPÖ-t –, vagy pedig „jobboldali radikálisnak”, ám jól tudjuk, hogy sem a radikalizmus, sem a populizmus nem kizárólagos jellemzője a hazai legkisebb parlamenti pártnak. Mi több, úgy tűnik, hogy primitív populizmusból a többi ellenzéki pártban is van elegendő, amelyhez folyamodni pillanatot sem késlekednek, ha úgy vélik, hogy népszerűségüket némileg növelhetik ezáltal.

4 kvirt

Nyomdász Bt.

.....

pc-s levilágítást vállalunk

.....

1067 Budapest,
Teréz krt. 33. II. 13.
tel: 311 60 40